

om, hvorvidt det skal have konsekvens, men spørgsmålet om, hvordan det skal have konsekvens.

Kl. 21.15

Det er i relation til, at jeg har hørt finansministeren sige, at det vil være relevant også i en diskussion med de kommunale organisationer naturligvis at vende disse spørgsmål sådan, at der er en ønskelig klarhed hos aftaleparterne om, hvordan man i givet fald skulle agere, men alt sammen jo med det afsæt, at vi ikke skal komme i den situation.

Derfor kommer vi heller ikke her i dag spørgsmålet om hvordan nærmere, men derimod spørgsmålet, om regeringen mener, at skattestoppet skal respekteres. Det er både fra finansministerens og min side her i dag og ved andre lejligheder meget klart markeret, at det gælder; det er et ufravigeligt vilkår.

Det har været nødvendigt at sende det signal, for hvis man iagttager de seneste års økonomiaftaler, vil man se, at der har været en glidning, en glidning mellem det aftalte og det indfrie. Der har været en accept af den glidning, og denne regering har meget klart markeret, at når vi lægger opgaver ud til kommunerne, skal ressourcerne følge med. Denne gensidige respekt kan jo kun opbygges, hvis den gælder begge veje.

Aage Frandsen (SF):

Det er klart, at i en sådan debat bliver der sagt mange ord, og enkelte ting bliver også lidt mere afklaret, end de var før. Men værdien af det har været, at vi kommer lidt tættere på at finde ud af, hvad konsekvenserne af regeringens politik er.

I den forbindelse vil jeg godt starte med én ting, nemlig at rose indenrigsministeren for det, han sagde om de vanskeligt stillede kommuner. Vi følte – og jeg ved, at det gjorde mange af de kommuner, der føler sig vanskeligt stillede – at det tidligere var et stort problem, at man sådan over en bred bank gav til en række kommuner, som selv følte, at de var vanskeligt stillede.

Det betød så i virkeligheden, at nogle fik meget, meget få penge. Det betød næsten ingenting for dem, der fik, medens de, der virkelig var trængende, altså fik lidt flere penge, men alligevel meget få i forhold til det, de havde behov for.

Så jeg vil godt rose indenrigsministeren for, at han tager det spørgsmål ikke bare alvorligt, men ret alvorligt, sådan forstod jeg det. Det er så nok også det eneste, jeg kan rose regeringen for i denne her sammenhæng.

Det er klart, at vores udgangspunkt er et andet end regeringens, og det er derfor, vi ikke har tilsluttet os tankerne med hensyn til, hvordan udviklingen kan være frem til 2010 ud fra de rammer, der er plads til for den offentlige vækst. Det er vi ikke enige i, og det gør selvfølgelig også, at vi er meget bekymrede for, hvad der nu vil ske i kommunerne, og hvad kommuner og amter er nødt til at gøre for at holde de rammer, som de jo aftaler.

Men altså man kan altid diskutere, hvorvidt man føler, det er en frivillig aftale, der er indgået, for regeringen har jo fat i den lange ende i forbindelse med en sådan aftale. Men et aftalesystem er der tale om.

Jeg er helt sikker på, at vi i de kommende år ser, at på en række områder kan der ikke være tale om den samme vækst, der har været tidligere. Og som både indenrigsministeren og finansministeren er inde på, har der jo været lidt skred i det fra den tidligere regerings side på det område. Det har vi været tilfredse med, fordi vi mente, det var nødvendigt.

Derfor tror jeg, man i de kommende år vil opleve, at væksten er mindre, selv om den er af en vis størrelse. Men det hænger sammen med, at udgiftsbehovet jo har vist sig at være større.

Så vil jeg godt lige også kommentere én ting hos finansministeren. Nogle har en tendens til at sige, at vi i SF er interesseret i, at skatten skal stige og stige og stige. Det er vi ikke, men vi mener, at man er nødt til at betale noget i skat for at få udgifterne betalt.

I den forbindelse er det vigtigt at holde to ting fra hinanden. Et er, at regeringen går ind for skattestop, som jo på sigt betyder en formindskelse af skattetrykket, men vi har ikke bidraget til, at skattetrykket er steget. I den periode, hvor vi mere eller mindre har været støtteparti eller parlamentarisk grundlag for den daværende regering, har skattetrykket været uændret. Vi har rent faktisk bidraget til – og det håber jeg også den nuværende regering når at gøre, inden den går af – at personskatten er gået ned. Så er der andre skatter, vi vil have sat op, men det er ud fra en tankegang om, at vi synes, man skal omfordele med hensyn til skatten.

Kl. 21.20

Når man så i amter og kommuner i de kommende år vil se, at man er nødt til at skære ned, uanset at man kan tale om, at der stadig væk er en vækst, er årsagen til det jo altså, at regeringen ikke mener, at der er plads til denne vækst ud over det, som regeringen mener der er plads til.